

«Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΤΣΑΦΟΥ»

Πορτρέτο ερωτευμένου φασίστα

Τετάρτη 27 Απριλίου στις 9 μ.μ.

Εργατική Λέσχη Περιστερίου, Θηβών 227

Ιντριγκαρισμένος ο Νίκος Κούνδουρος από το φόνο της φοιτήτριας από τον εραστή της - ανακριτή της ΕΣΑ, λόγω υποψιών για κομμουνιστική δραστηριότητα, και από πορτρέτο ενός δολοφόνου που συνδύαζε με αποστομωτική φυσικότητα λογική και παράνοια, έγραψε μια διεισδυτική ανάλυση της προσωπικότητας ενός νοήμονα και ευσεβούς φασίστα, βασισμένη σε πραγματικότητα και μυθοπλασία.

Η απολογία του υπαρκτού Θεόφιλου Τσάφου, κατά τις περιγραφές του Τύπου της εποχής, καταδεικνύει έναν άνθρωπο με οξύ σύνδρομο καταδίωξης από την κομμουνιστική απειλή, που διείσδυσε μέχρι τις πιο προσωπικές στιγμές του, παράλληλα με μια εξονυχιστική μεθοδικότητα παρακολούθησης του υποψήφιου θύματος (μεγάλου έρωτα της ζωής του) και της προετοιμασίας ενός εγκλήματος που πυροδοτήθηκε από μια λέξη της κοπέλας κατά την ερωτική πράξη, «χαφιέ!». Ο Τσάφος «έσωσε» την πατρίδα ή εκδικήθηκε τον εξευτελισμό της «ηθικής ακεραιότητάς» του;

«Εξαιρετικά ικανός», σύμφωνα με τα πιστοποιητικά του στρατού και ταυτόχρονα σχιζοφρενής. Δυσδιάκριτα τα όρια. Το κείμενο, που εστιάζει περισσότερο σε ψυχολογικά παρά πολιτικά δεδομένα, σκιαγραφώντας εν τούτοις και το κλίμα μιας ολόκληρης εποχής, είναι μια ψυχοερευνητική αυτοπροσωπογραφία, εν είδει πρωτοπρόσωπου μονολόγου. Στη διάρκεια μιας απολογίας με πολλά στοιχεία θεατρικότητας, ξεδιπλώνεται η ζωή ενός 28χρονου άνδρα, συγκροτημένου, τρυφερού («μαζί της δεν τσέβδιζα γιατί την εμπιστευόμουν»), αυτοσαρκαστικού («είμαι ο Ρασκόλνικοφ»), με δόσεις έπαρσης και ειρωνείας («ξέρετε πολλούς τρελούς σε τέτοιες εμπιστευτικές υπηρεσίες;»), αλλά και περίεργα άθερμου...

Μολονότι ηλεκτρισμένος από το αντικείμενό του, ο συγγραφέας χειρίζεται το έρεβος από την απόσταση ενός ανατόμου, χωρίς αποστροφή, μάλιστα με αχνή διάθεση γενναιοδωρίας απέναντι στην «αθωότητα» ενός ψυχοπαθούς.

Περιγράφοντας σχολαστικά τα αίτια του φόνου, ο Τσάφος αγωνίζεται να αποδείξει τη λογική της πράξης του, την πνευματική του διαύγεια, αλλά και τον ηρωικό πατριωτισμό του: «Κι αν με καταδικάσετε σε θάνατο, τουλάχιστον υπηρέτησα την πατρίδα άσπογος». Όμως μια αναπάντεχη ανατροπή μέλλει να ακυρώσει ολόκληρη την ύπαρξή του. Το δικαστήριο κρίνει τις κοπιώδεις έρευνές του άχρηστες. Η αδιάτρητη παράνοια αποκτά επιτέλους ρωγμές. «Γιατί σκότωσα; Με κοίταζε σαν πιστό σκυλί, μήπως και της χαριστώ. Κι εγώ δεν το 'κανα... Γιατί; Άδικα; Άδικα;».

πηγή: enet.gr

Λίγα λόγια από τον ηθοποιό του έργου Βασίλη Κυριάκου

Το τελευταίο διάστημα συνάντησα πολλούς ΑΨΟΓΟΥΣ τύπους. Και κυρίως αμέμπτου ηθικής. Ανθρώπους τέλειους πάνω σ' αυτό που κάνουν που δεν διστάζουν όμως στην κρίσιμη στιγμή να σου ρίξουν πίσωπλατες μαχαιριές όπως τραγούδαγε και ο KILLAN - P. Τελικά τί είμαστε εκτός από πόνια του συστήματος ή ούτω καλούμενο επαναστάτες χωρίς ηθική; Και στον Μαρξ που επισκέφτηκε το Σόχο μου μπήκε το ερώτημα: "Είσαι τελικά ότι δηλώσεις;" και καθάρισες;

Ή αν δεν είμαστε οι επιλογές μας, είμαστε τουλάχιστον ΚΑΙ οι επιλογές μας;

Πόσο σχιζοφρενής είναι τελικά ο ΑΨΟΓΟΣ απόφοιτος νομικής και αξιωματικός της ΕΣΑ που δολοφονεί την κοπέλα του για πολιτικούς και υπαρξιακούς λόγους ταύτισης με το καθεστώς της ΧΟΥΝΤΑΣ αλλά και για λόγους ζήλιας;

Στα πλαίσια ποίας υγιούς κοινωνίας ρωτάς τον συνάνθρωπο σου για μια διεύθυνση και σε βλέπει σαν τον τελευταίο δήμιο της Τζιχάντ;

Τελικά, όλοι αυτοί οι αδιάφοροι περί της πολιτικής πού εν τέλει γέρνουν την πλάστιγγα, μέχρι σε ποιό σημείο φτάνουν για να επιβιώσουν σαν σκουλήκια;

Τελικά πόσο μοιάζει ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΑΦΟΣ με τους πραξικοπηματίες καυλωμένους που έβαλλαν ενάντια στο προεδρικό μέγαρο της Κύπρου; Υπήρχαν επιλογές εναντίωσης γι αυτούς ή και αξιοπρέπειας καλύτερα;

Τί σχέση έχει ο δήμιος με τον Χένρυ Τάσκα, με τον Χένρυ Κίσιγκερ και με τον κύριο Ιωαννίδη υπεύθυνο της ΕΣΑ;

Και τί σχέση έχει ο Τσάφος με τον Κορκονέα, τον Μελίστα, το Ρουπακιά ακόμη και με τον Κατίδη με το ναζιστικό χαιρετισμό του;

Μπορούμε εν τέλει να είμαστε και κάτι άλλο πέραν από μαριονέττες;

Η ψυχή της δολοφονημένης Καίτης πώς θα βρει λύτρωση και από ποιό δικαστήριο; Μάλλον όχι από το ίδιο που αποφυλακίζει το Ρουπακιά!

Κάποιες σκέψεις με αφορμή την εκτέλεση του Μπελογιάννη και των συντρόφων του από κάποιους Πόντιους Πιλάτους που μιλούσαν για μέτρα ειρήνευσης! Αλλά όπως λέει και το σύνθημα:
Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη!

Ευχαριστώ τη Γιώτα Κουνδουράκη, πρώτης σκηνοθέτριας του έργου, για τη πολύτιμη βοήθεια και στήριξή της.

Ευχαριστώ το σκηνοθέτη Νίκο Κούνδουρο για την άδεια που μου έδωσε και το κίνητρο: "μέσα στα αυτοσχέδια αμφιθέατρα της Μακρονησου και τις κακότεχνες παραστάσεις αποφάσισα βλέποντας τη χαρά των χιλιάδων εξόριστων πως αυτό ήθελα να κάνω στη ζωή μου".

Το Θωμά Μπερετούλη για το αγώγι που τραβάει με το φωτισμό κάθε βράδυ με το φωτισμό και τον ήχο.

Τη Στέλλα Καναβού για την υπομονή και τη φροντίδα της και για την αφίσσα.

Το Γιώργο Βαλέτα για την ανάλυση του ψυχισμού και της πολιτικής του ήρωα πριν και κατα τη δίκη.

Το Βαγγέλη για την ενθάρρυνση και για εκείνο το: "Βασίλη καν` το!"

Ευχαριστώ εκ των προτέρων τα κοινωνικά στέκια που θα με φιλοξενήσουν, αρχής γενομένης από την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ "ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ" στις 16 του Απρίλη.

Ευχαριστώ το ΡΕ - ΑΛΕΞΗ που τον έχω στην καρδιά μου για την μούρλα που κουβαλάω!
Δόξα τον Πανάγαθο, έχω δει και τους κανονικούς....